

Tvoje Lice tražim

Duša svetog Josemarije gorila je od želje da ugleda Božje lice. “Gospodine, žudim vidjeti tvoje lice, u čuđenju razmatrati o tebi!”

1.01.1975.

Dana 28. ožujka 1975., otac Josemaría napunio je pedeset godina svećeništva. Nije želio nikakva slavlja, želio je provesti taj dan – koji je pao na Veliki Petak – u razmatranju i molitvi, nastavljajući živjeti ono “skriti se i nestati” koje je prihvatio kao svoje životno pravilo,

svu slavu predati Isusu Kristu. Na samu večer ove obljetnice glasno je molio otvarajući svoje srce Bogu i svojim 'duhovnim' sinovima pored njega u kapelici.

50 godina svećeništva

“Pedeset je godina prošlo, a ja sam još poput brbljavog djeteta. Samo počinjem, opet počinjem, kao što to svakoga dana radim u svojem nutarnjem životu. I tako će biti sve do kraja mojih dana... Brzi pogled unatrag... Koja veličanstvena panorama, toliko tuge, toliko radosti. Ali sada je sve radost, sve je radost... jer nas iskustvo uči da je tuga udarac božanskog umjetnika koji se trudi od svakog među nama, od ove bezoblične mase koja jesmo, izraditi raspelo, Krista, onog alter Christus-a koji je svaki od nas pozvan biti.“

“Moj Gospodine, hvala ti za sve. Puno hvala! Iz navike sam ti davao hvalu. A sada mnoge usne i mnoga srca

skupa ponavljaju istu pjesmu: gratias tibi, Deus, gratias tibi! , jer imamo razloge samo za zahvaljivanje.“

“Nikada se ne smijemo ničega bojati. Nikada ne smijemo dopustiti da nas išta zabrinjava. Nikada ne smijemo izgubiti mir svoje duše zbog ičega. Gospodine, udijeli mojoj djeci mir. Ne daj da ga izgube čak iako počine ozbiljnu pogrešku. Ako shvate da su loše učinili onda je to već milost, svjetlo s neba.“

“Gratias tibi, Deus, gratias tibi! Život svakoga od nas treba biti himan zahvaljivanja; samo pogledajte kamo je stigao Opus Dei. Ti si, Gospodine, sve to učinio, rukom punom dobra, bez ičega zauzvrat.... Stulta mundi, infirma mundi, et ea quae non sunt. Učenje svetog Pavla ispunilo se do zadnjeg slova. Stavio si ruku na potpuno nelogična i neprikladna sredstva i raširio si Djelo po cijelom svijetu. Ljudi ti zahvaljuju po cijeloj

Europi, u mjestima Azije i Afrike, u cijeloj Americi i u Australiji. Posvuda ti zahvaljuju.”

U svibnju je osnivač Opusa Dei otišao na svoje posljednje putovanje, posjetiti svetište u Torreciudadu, tada već gotovo dovršeno. Potpuno ga je zaokupljalo razmatranje velike oltarne skulpture s prizorima Marijinog života i u središtu, od vrha do dna, svetohranište, raspelo, i stara štovana slika naše Gospe od Torreciudadada. Tih je mjeseci često ponavljao molitvu “Lice tvoje ja tražim.“ “Gospodine imam veliku želju vidjeti te licem u lice, diviti se tvojoj pojavi, razmatrati te!... toliko te volim, toliko želim da te vidim, Gospodine!”

Dana 26. lipnja 1975., kao i obično, rano je ustao, molio pola sata i slavio sv. Misu oko osam sati. Nakon brzog doručka zamolio je one koji su ga okruživali da određenoj osobi kažu:

“Godinama sam Svetu Misu prikazivao za Crkvu i posebno za Svetog Oca... Ovog sam dana ponudio svoj život našem Gospodinu za Papu...”

Oko 9:30 krenuli su za Castelgandolfo gdje će se u obiteljskom stilu održati formacijsko druženje s njegovim kćerima koje su na Rimskom sveučilištu Svete Marije. Bio je vrlo vruć dan. Tijekom vožnje molili su krunicu i ugodno razgovarali.

“Imate svećeničke duše,” rekao je tim mladim djevojkama po dolasku.

“Ponovit ću kao što to činim svaki put kad dođem ovamo...Vaša braća koja nisu svećenici također imaju svećeničke duše. S ovom svećeničkom dušom možete i trebale bi pomagati i, s Božjom milosti, skupa sa svećenicima zaređenima za Djelo, radit ćemo učinkovitije... Pretpostavljam da u svemu što radite... nađete razlog za razgovor s

Bogom i s njegovom Blaženom Majkom, i našom Majkom, i sa svetim Josipom, našim ocem i gospodarom, i s našim Anđelima Čuvarima da pomognu ovoj Svetoj Crkvi, našoj Majci, veoma potrebitoj u ovim teškim vremenima današnjice, u svijetu. Moramo jako voljeti Crkvu i Papu, tko god da on bio. Molite našeg Gospodina da naša služba u korist Crkve i Pape bude djelotvornija.”

Nakon nekih dvadesetak minuta pozlilo mu je. Vratio se u Rim s ocem Álvarom del Portillom i ocem Javierom Echevarrióm. Nakon povratka u Villu Tevere posjetili su našeg Gospodina u svetohraništu i krenuli prema sobi u kojoj je radio. Tek što je prešao njezin prag i nježno pogledao sliku naše Gospe, rekao je ocu Javieru:

“Javi!...Ne osjećam se dobro.”

Srušio se na pod.

Tijekom svog boravka u Meksiku 1970. godine razmatrao je sliku naše Gospe Guadalupske koja pruža ružu Indijancu Juanu Diegu. Rekao je da bi tako volio umrijeti, gledajući Blaženu Majku dok mu ona nudi cvijet. Upravo se njegov zadnji pogled na zemlji zadržao na slici naše Gospe Guadalupske, koja je visila u njegovom uredu u Villi Tevere.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/tvoje-lice-trazim/](https://opusdei.org/hr-hr/article/tvoje-lice-trazim/)
(30.03.2025.)